

цѣлы санджци, като грабѣлъ съ десната си рѣка злато, а съ лѣвата сребро.

Като са свадили съ Гръко-Римляните, подиръ нѣколко години, Бѣлгарытѣ пакъ ходили до Цариградъ и отново сключили згоденъ за тѣхъ-си договоръ (715). Скоро подиръ туй, тѣ дошли на помощъ на Имперіята: Цариградъ билъ обсаденъ отъ Арабытѣ, съ страшни морски и сухопутни сили; Бѣлгарытѣ отворили съ тѣхъ бой, убили до 22 хиляди души отъ тѣхъ, споредъ достовѣрни свидѣтелства, казва лѣтописецъ, и тѣзи помощъ, придружена отъ гладъ и моръ въ мусулманската войска, отѣрвала Византія (716). — Не са знае добре, но по нѣкои съображенія са види, че Тербелъ царувалъ єще, когато (722) И-ръ Анастасъ билъ сваленъ отъ Льва Исаврянина. Слѣдъ Тербела на Бѣлгарския престолъ са покачилъ Кормесий или Кормесъ, за когото само толкозъ знаймы отъ лѣтописца Теофана, т. е. че билъ наследникъ Тербелевъ и не са радвалъ много на царуваньето си, защото народътъ, не доволенъ отъ него, свалилъ го отъ престола.

#### §. 12. Състояніето на Бѣлгарія при послѣдующіи царѣ до Кардама. (7)

Подиръ Аспаруха и Тербела предпріимчивостта на Бѣлгарытѣ утихва до нѣкое време. Византійцытѣ 37 години не споменуватъ ни дума за Бѣлгарытѣ, а слѣдъ туй прекъсванье, исторіята имъ са открива съ едно жестоко поразяванье. Бѣлгарытѣ сега, за реда си, принудени сѫ да искатъ миръ отъ Гръко-римляните, напрежнитѣ си даници. Бѣлгарскытѣ царѣ да ли не сѫ са били изнѣжили, отпускли, какъто и много други азіатски пришълци въ богатата страна, и съблазнителното съсѣдство на Византія да ли не

(7) Споредъ А. Гифердинга.